

CORNELIU LIVANU

Pastor, Biserica Elim, Voluntari

„După aceea Absalom și-a pregătit care și cai, și cincizeci de oameni care alergau înaintea lui. Se scula dis-de-dimineață, și stătea la marginea drumului la poartă. Și ori de câte ori avea cineva vreo neînțelegere și se ducea la împărat la judecată, Absalom îl chema și zicea: «Din ce cetate ești?» După ce-l răspundea: «Sunt din cutare seminție a lui Israel» Absalom îl zicea: «Iată, pricina ta este bună și dreaptă; dar nimeni din partea împăratului nu te va asculta.» Absalom zicea: «De m-ar pune pe mine judecător în țară! Orice om care ar avea o neînțelegere și o judecată, ar veni la mine, și i-aș face dreptate.» Și când se apropia cineva să se închine înaintea lui, el îi întindea mâna, îl apuca, și-l săruta. Absalom se purta așa cu toți aceia din Israel care se duceau la împărat să ceară dreptate. Și Absalom câștiga inima oamenilor lui Israel.

2 Samuel 15:1 -6

Răscoala lui Absalom

Se spune că un păcat aduce alt păcat, iar o nenorocire nu vine niciodată singură.

O dovadă clară în acest sens o furnizează capitolul 15 din cartea 2 Samuel, un trist capitol al răzvrătirii unui fiu împotriva tatălui său, care nu este altul decât cel mai faimos rege al Israelului, regele David.

Este adevărat că, dacă privim capitolul mai sus amintit în contextul întregii cărți, evenimentele confirmă din punct de vedere istoric sentința profetică dată de Dumnezeu, prin proorocul Natan, regelui David, pentru păcatul său cu Batșeba, care l-a costat multe lacrimi și suferințe. Deși păcatul propriu-zis i-a fost iertat de către Cel Preaînalt, David a trebuit să suporte consecințele tot restul vieții.

Imoralitatea lui David cu Batșeba i-a slăbit capacitatea de a disciplina pe fiii săi și de a-și

cârmui propria sa casă. Întrucât însuși regele David nu a avut o viață ireproșabilă, i-au lipsit autoritatea și curajul moral de a-și muștra fiii excentrici. Exemplul personal necorespunzător a erodat în mod serios influența sa morală asupra poporului.

Pe acest fond de criză spirituală și politică, Absalom, unul din fiii lui David, a observat nevoile sociale ale poporului Israel și a pus la punct un plan foarte subtil pentru atragerea oamenilor de partea sa.

Analiza factorilor care l-au propulsat pe Absalom în postura de disident al regatului davidic ne conduce la câteva considerații cu privire la responsabilitățile pe care le avem ca slujitori ai lui Dumnezeu:

□ Absalom nu era în planul lui Dumnezeu pentru a-i urma regelui David la scaunul de domnie.

□ Nu era un om de caracter, deși poza într-un om drept. El l-a omorât în chip mișelesc pe Amnon, fratele său, care păcătuisese violând pe Tamar, procedând astfel la instrumentarea unei dreptăți personale și plină de răzbunare. Incestul și crima s-au declanșat în casa lui David, în măsura în care pofta lui carnală a fost transmisă mai întâi fiului său Amnon. Deoarece David a distrus fericirea casei lui Urie, Dumnezeu a distrus fericirea casei lui David. Când Dumnezeu îl aduce pe păcătos în mare suferință și nenorocire acesta trebuie să se teamă de Dumnezeu și să părăsească